

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 21 JULI.

Kiezingen van 2 Augustus.

Wij verzoeken de kiezers de volgende namen op hunne stembriefjes te schrijven:
MM. BARON GUSTAVE DE WOELMONT,
LOUIS JULLIOT,
Graaf FR. DE BORCHGRAVE d'ALTENA.

Het is onnoodig andere aanduidingen bij de namen der kandidaten te voegen. De woonplaats, bij voorbeeld, mag er niet bijgevoegd worden; dit zou volgens de wet eene voldoende reden zijn om het stembriefje te doen vernietigen.

De namen van den senateur en der twee representanten moeten op hetzelfde kiesbriefje geschreven worden. De eerste naam telt voor het Senaat; de twee laatste voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers. Het is dus van het grootste belang van den naam van M. den baron de Woelmont aan het hoofd der lijst te plaatsen.

Papieren geld.

De agenten der Nationale Bank hebben bevel gekregen van alle biljetten die hun aangeboden worden om te wisselen tegen zilver of goudgeld. De geruchten die onder het volk verspreid zijn, moeten dus niemand meer ongerust maken.

Mgr de Montpellier, bisschop van Luik, heeft Rome verlaten. Hij zal waarschijnlijk toekomen maandag in Luik terug zijn.

Men verzekert dat de getrouwde mannen deel makende van de reserve, die onder de wapens geroepen zijn, dadelijk verlof zullen krijgen om naar huis te keeren. Dezelfde gunst zal verleend worden aan degenen die eenen substituant onder dienst hebben.

Politieke beweging in België.

Men verzekert, dat de eerste ban der burgerwacht zal gemobiliseerd worden; dat schijnt te blijken uit het werk in de burelen van het ministerie.

Onmiddellijk na het vertrek der bezetting van Charleroi, is de burgerwacht onder de wapens gesteld om de hoofdwacht te bezetten.

Geheel de bezetting van Doornik heeft de stad verlaten om naar Antwerpen en de omstreken te trekken. Het is de burgerwacht die de forten bezet.

Sedert eenige dagen doet de burgerwacht den dienst der bezetting te Bergen.

Zeven onzer militieklussen zijn op dit oogenblik onder de wapens. De andere zullen welhaast opgeroepen worden; 1870 is tot nu toe niet opgeroepen. De reserve-klussen van 1861 tot 1862 blijven voorloopig te huis.

Drie honderd paarden, bestemd om de pontonniers weg te leiden, die op het bevel wachten om te vertrekken, staan te Antwerpen in gereedheid. De pontonniers zullen vertrekken met 40 ruitzen, geladen met hun materieel. Ongeveer 100 man zullen te Antwerpen blijven, met het materieel, benodigd om op de Schelde te werken.

Om half 8's avonds kwam de bezetting van Namen zaterdag te Verviers. De menigte riep onophoudelijk: Leve België! Leve het Belgisch leger! 's Avonds waren de koffiehuizen vol. Nooit heeft men het nationaal gevoel zoo opgewonden gezien.

Men meldt uit Antwerpen: Gisteren avond was onze stad geheel en al in beweging. Onze straten waren met soldaten opgevuld, heel kalm en bedaard wandelden zij zonder wapens.

Niettegenstaande het groot getal troepen, welk zich in onze muren bevindt, was de hoofdwacht niet versterkt geworden. De gewone patrouilles hebben onze straten doorkruist.

De kleinste wanorde hebben wij niet vast te stellen gehad. Geen enkel soldaat is aangehouden

geworden.

In de omstreken der statie van den ijzerenweg des Staats was de beweging zeer groot. Iedere trein bracht ons nieuwe milicianen aan welke onder de wapens waren geroepen.

Om 8 uren 's morgens, vertrokken de detachementen der linietroepen, om hunne respectieve regimenten naar de grenzen te gaan vervoegen.

In den namiddag, zijn met den trein van Antwerpen naar Rotterdam, de hollandsche milicianen, die België bewoonden, vertrokken om hunne respectieve korpsen in Holland te gaan vervoegen.

Deze jongelingen hieven het vaderlandslid aan « wie nederlandsch bloed in d'adren vlooit » en werden door de ontzaggelijke menigte geestdriftig toegejuicht.

Om 9 uren 's avonds echter steeg de geestdrift ten top. Meer dan vijf honderd Duitschers, pruisen oostenrijkers, beierschen, stapten arm aan arm voort, en hieven het nationaal lied aan, terwijl zij naar de statie gingen.

Allen waren moedvol om het wederzijdsche vaderland te gaan verdedigen, tevens 't leedwezen uitdrukken van het vrije België te moeten verlaten.

Aan de voorbereidselen welke wij hebben zien maken, moeten er heden groote militaire bewegingen plaats hebben.

Alles schijnt met de grootste geheimhouding te geschieden. De troepen zelven weten niet op welk uur hun vertrek bepaald is. De administratie van den ijzerenweg is hiermede zelfs onbekend, en moet zelve het bevel ontvangen, slechts eene halve uur voor het vertrek der aangeduide troepen.

Nog zijn ons de inlichtingen toegekomen, dat de directeur der militaire broodbakkerij, welke 17,000 brooden leverde aan het garnizoen, de hospitalen, de depots van St-Bernard en de forten van den linkerover der Schelde enz. bevel heeft bekomen om 7,000 brooden meer te bakken.

Op de veemarkt van gisteren is, voor de militaire slachterij, driemaal zooveel vee aangekocht als vroeger.

De artillerie wacht op de aankomst van 600 paarden.

Voor de gansche dienst van het leger zal men zoo spoedig mogelijk, het aantal paarden met 4000 vermeerderen. Overal worden paarden aangekocht.

De pontonniers hebben het bevel ontvangen om hunne onderzeesche springmijnen in gereedheid te brengen, alsmede het gansche andere materieel, ten einde de Schelde op het eerste signaal te kunnen verdedigen.

Heden morgen zijn nog drie bataljons linietroepen in onze stad aangekomen en in de Sint Georgekazernes gelogeed geworden.

Te beginnen van eergisteren maandag, is de generale staf van het Belgisch leger gevestigd in het Paleis te Brussel.

Ziehier hoe de verschillende commandos verdeeld zijn:

De koning, opperbevelhebber;
Luitenant-generaal Renard, overste van den generalen staf;
Luitenant-generaal baron Chazal, commandant van het observatieleger;
Luitenant-generaal Eenens, commandant van het leger te Antwerpen.

De oefeningen in het kamp te Beverloo zijn onderbroken. Heden morgen doen de troepen militaire wandelingen met de wapens en de bagagiën.

De vreemdelingen mogen niet in het kamp komen. De grootste waakzaamheid wordt in den omtrek uitgeoefend.

De telegraafdienst tusschen Luxemburg en Duitschland is onderbroken.

Men meldt, dat de troepen van het observatie leger de volgende punten zullen bezetten: de linkervleugel de nabijheid van Herve; het middenpunt de provincie Namen; de rechtervleugel de belgische grens naar Givet.

Aldus zou men alle aanranding van 't belgische grondgebied kunnen beletten.

Volgens men verzekert zijn de inroepbrieven voor de milicianen der klassen van 1861 en 1862 gisteren avond verzonden geworden.

Reeds heden morgen zijn er soldaten dier klassen binnengekomen.

Oorlogsberichten.

Vele valsche geruchten zijn in omloop over reeds geleverde gevechten. Niets, tot dezen morgen, is van dit alles waar. Enkel schijnt het dat

de pruisische troepen, niet verre van Metz, een fransch dorp hebben bezet. De legers trekken nog altijd naar de verschillende standplaatsen en er zullen eenige dagen verlopen eer men min of meer juist het oorlogsplan kennen zal.

Middelwyl stookt men in Parijs en Berlijn de bevolking op; er heerscht, volgens de dagbladen, in die twee steden eene wezenlijke razernij. Wij gelooven het. Maar men vermaakt er ook met geweld, de kreten om vrede.

Er zouden, denken wij, in die twee steden meer voorstanders van den vrede voor den dag treden, indien hun niet, door dezen of genen brutalen kaporaal, den mond werd gesloopt.

Neen, men kan ons niet wijs maken dat de vreedzame winkelier, dat de handelaar en nijveraar voor den oorlog zijn, zoo min te Parijs als te Berlijn; men kan ons niet doen gelooven, dat vaders en moeders met drift hunne kinderen tot voor den mond der kanons stooten.

En voor welke zaak nog!... Wij oordeelen niet wie er hier gelijk heeft; maar het is en blijft in ons oog eenen oorlog van gekwetste eigenliefde.

Van rechts en links komen er verklaringen dat de onzijdigheid van België, Nederland en Zwitserland zal geëerbiedigd worden. Wij hopen het; want deze gewapenderhand met goeden uitslag verdedigen, zou eene onmogelijkheid zijn.

Doch ons wordt ook een strengen plicht opgelegd: eene volslagene onzijdigheid. Geene brandende taal, geen chauvinisme in de dagbladen; geene manifestatiën in dezen of genen zin, zonder echter in het minste onze waardigheid te verloochenen.

Ziedaar, denken wij, onze gedragslijn in deze voor België moeilijke omstandigheden. Eendracht maakt macht! Staking dus van allen partij-oorlog tot dat de vrede en rust andernmaal herleven.

Om op den oorlog terug te keeren, moeten wij opmerken, dat Frankrijk er niet in gelukt is om de Zuid-duitsche Staten van Pruisen af te zonderen; Beieren marcheert. Het wordt dus een nationale oorlog! Het fransche leger zal langs die zijde werken om de vereeniging der Baders, Beierlingen en Wurtembergers te beletten zich met het pruisische leger te vereenigen.

Men leest in den *Figaro*:

« Gisteren avond heeft men van een eerste gevecht gesproken, hetwelk op de grenzen zou hebben plaats gehad. De *Public* zegt het volgende: Wat ons betreft, het is ons onmogelijk te weten of de zaak waar is of niet.

« Het stilzweigen van dengene onzer medewerkers, welke zich nabij de plaats bevindt, schijnt echter te bewijzen dat, er nogmaals kwestie is van eene ingebeelde historie.

« De trein van Keulen is heden, met eene vertraging van een uur te Parijs aangekomen. Men sprong op de reizigers en de beamten van den spoorweg toe, om tijdingen te bekomen.

« Ziehier wat men ons verhaald heeft: Gisteren zou zich eene pruisische troep, aan den linker-over van den Rhijn, op de hoogte van Forbach, gewaagd hebben. Door de eerste fransche soldaten, welke hen zagen, aangevallen, is zij teruggekeerd. Onze soldaten hebben de Pruisen vervolgd en hen naar den tegenovergestelden oever gedreven.

« Niet tevreden zijnde met deze heeren terug te drijven, hebben onze soldaten het goed gevonden een weinig uit te rusten, en hebben zich, met al de militaire voorzorgen, aan den tegenovergestelden kant van den oever gevestigd.

« Volgens dit verhaal zou de vijand; 1° het eerst de vijandelijkheden begonnen hebben; 2° wij zouden bij hem en hij niet bij ons zijn; 3° het begin zou niet gelukkig geweest zijn voor de troepen van koning Wilhelm.

« De oostelijke statie had een levendig aanzien; men omringde de reizigers, aan welke men gelijktijdig duizende vragen deed.

« Uit al de gesprekken bleek, dat de circulatie tusschen de beide landen volkomen onderbroken is. Men behandelt elkander reeds alsof het kanon gesproken had. Twee beamten van den oostelijken spoorweg welke de grenzen wilden overschrijden, werden aangehouden. »

Men spreekt wel eens over de langdurigheid om tot eene ontmoeting te geraken, doch men mag niet vergeten dat twee groote legers, zooals die van Frankrijk en Pruisen, niet op éénen dag bijeengebracht worden. Men moet de korpsen verzamelen, den voorraad en de munition doen toekomen, en voor dit alles zijn verscheidene dagen noodig.

Men schrijft uit Straatsburg:

« Op de hoogte, nabij Châlons, verneemt men dat de Pruisen de brug hebben laten springen,

en men voegt er bij dat het 34^e linie-regiment bijna gansch uitgeroeid is. Wij komen vol angst te Straatsburg aan, en wij vernemen, dat het 34^e linie-regiment nooit daar geweest is, en dat de Pruisen de brug niet hebben laten springen.

« Er bevinden zich twee bruggen te Kehl; de eene in steen gebouwd, heeft deze bijzonderheid, dat men ze naar godddanken kan ophalen. Zij is uit drie afzonderlijke gedeelte samengesteld, het eene duitsch, hetwelk de Baders met zulke overhaasting opgehaald hebben, dat zij bijna al de machienen hebben verbrijzeld. Het gedeelte der brug, hetwelk aan Frankrijk raakt, is weggenomen. Eindelijk in het midden blijven eenige bogen met elkander verbonden; doch zij hebben geene gemeenschap met de beide oevers. Men verzekert, dat dit gedeelte ondermijnd is.

« Wat de schipbrug betreft, welke uit 44 schuiten samengesteld is, dezelve is dezen morgen vernield. Ik heb dit schouwspel bijgevoerd. De Franschen hebben de Baders rustig laten werken en onze pontonniers hebben zich eenige uren later aan het werk gesteld. Er werd geen enkel gewerschot gewisseld.

« Zullen de Pruisen aan dezen kant stooten op de 900 kanons der Straatsburger citadel? Ik twijfel er sterk aan. Wellicht zullen zij ons voor 't overige de moeite sparen, ons aan dezen kant te komen vinden, want onze kanonneersloepen zijn gereed om te water gelaten te worden. Onze pontonniers, door de artillerie beschermd, kunnen in minder dan een kwart uurs eene brug over de rivier werpen.

De *Standard* van Londen kondigt eene zeer belangrijke studie af, over den waarschijnlijksten marsch des franschen legers naar Duitschland. Drie wegen leiden uit Metz naar Rhijnpruisen. De meest westelijke, die te Thionville van de groote baan van Luxemburg afwijkt, ontmoet de rivier de Saar, te Sarrebourg, en de Moezel te Trier. Eene tweede baan leidt rechtstreeks van Metz naar Saarlouis, eene belangrijke sterkte van Pruisen, terwijl eene derde naar Saarbrück leidt.

Een fransch leger dat die werkingslijn aanvaardt, en eenen dezer wegen kiest, moet bereid zijn om de sterkte Saarlouis te blokkeeren, welke onlangs door de Pruisen versterkt is; het moet insgelijks bereid zijn om eenen vijand te ontmoeten, samengetrokken in de provincien ten oosten van den Rhijn, in de bergpassen van het Hoehwald of den Eifel; terwijl zelfs in geval van overwinning de Franschen op hunnen weg de groote sterkte Coblenz zouden ontmoeten, en het zou gevaarlijk zijn verder naar de richting van Keulen te trekken, wijl aldan hunne voorraadlijn zou bedreigd worden, en zij gedwongen zouden zijn in de nabijheid van België te strijden.

Maar 't is op den Rhijn of op den oostkant, dat Frankrijk de meeste kansen van zegepraal zou vinden. Langs Straatsburg gaande, zou het fransch leger in het Zwart Woud dringen, langs de dalen van de Reuch of de Kinzig en de Enz, welke alle open zijn langs de dalen van Neckar, of Rastadt omdraaiende, welk op de baan en den spoorweg op den rechterover van den Rhijn en het dal der Murg sluit, zou het naar Pforzheim of Stuttgardt trekken. Ulm, het eenig belangrijk fort langs dien kant, is te afgelegen om van invloed te zijn op dergelijken inval.

Rastadt zou maar dienen om de badensche troepen te logeren, die er zouden verschuilen om zich te verzamelen, zoodra de vijandige trompetten zouden gehoord worden op dien kant van den Rhijn, die aan den groot-herzog toebehoort. Moet men de proefnemingen van 1866 gelooven, dan is het noch Baden, noch Beieren welke den gang der Franschen zouden kunnen tegenhouden.

Eenmaal voet in Wurtemberg gevat hebbende, zou het fransch leger tot aan den Mein en in Beieren voortrukken, en dezelfde stelling bezetten, die Napoleon I had voor de opening van den veldtocht van Iena, behalve dat er toen de sterkste van Mainz was die thans het bolwerk van Duitschland uitmaakt. De deutsche en fransche schrijvers hebben onlangs herhaalde malen aangeduid dat de overrompeling van Zuid-Duitschland Frankrijk groote kansen van winnen geeft: niets verzet er zich tegen, dat het Baden, Beieren en Wurtemberg bezet, en dan zou de bekoring voor Oostenrijk schier onweersstaanbaar worden.

Men schrijft uit Metz, 17 juli:

Er zijn hier van 1 tot half 5 aangekomen en doorgereisd 90,000 man. Die troepen zijn gekomen met 36 treinen, ieder van 2500 man. Gansch het leger van Afrika is te Marseille in waggons gestapt en zonder van trein te veranderen, is het hier te Metz aangekomen. Die treinen hebben langs zij-rails geloopt, die sommige groote statiën omringen, zoodat op